

अस्मिन्नपि समये मम कण्ठच्छायाविधूतकालाभ्रम् ।
अस्तु पुरो वस्तु किमप्यर्धाङ्गेदारमुन्मिषन्निटिलम् ॥

—शिवमानसिकपूजा, २४.

श्रीसदाशिवब्रह्मेन्द्राः ।

ओं शिवाभ्यां नमः ॥

ஓம் ஶிவாப்யாம் நம:

॥ शिवमानसिकपूजा ॥

ஶிவ மானஸிக பூஜா

अनुचितमनुलपितं मे त्वयि ननु शंभो तदागसः शान्त्यै ।
अर्चां कथमपि विहिता - मङ्गीकुरु सर्वमङ्गलोपेत ॥ १ ॥

அனுசிதமனுலபிதம் மே த்வயி நநு ஶம்போ ததாகஸ: ஶாந்த்யை |
அர்(ச்)சாம் கதமபி விஹிதா—மங்கீகுரு ஸர்வமங்கலோபேத ॥

शंभो ஶம்புவே! **त्वयि** உன்னைப்பற்றி **अनुचितं** பொருத்தமற்றது **ननु** நிச்சயமாக **अनुलपितं मे** என்னால் அடிக்கடி பிதற்றப்பட்டது; **तदागसः शान्त्यै** அந்தக் குற்றத்திற்குச் சாந்திக்காக, **विहितां** நியமமாகச் செய்யும் **अर्चां** பூஜையை **कथं अपि** எப்படியோ ஒருவாறு **अङ्गीकुरु** ஏற்றுக்கொள்; **सर्वमङ्गलोपेत** பார்வதியோடு கூடியவனே! (எல்லா மங்களங்களும் பொருந்தியவனே!)

'ஸர்வமங்கலா' என்பது தேவியின் பெயர்.

Siva by whose side is Uma (in whom all bliss abides)! Verily have I prated words unworthy of you; this worship offered in due manner to rid me of that sin—deign to accept even this.

ध्यायामि कथमिव त्वां धीवर्त्मविदूरदिव्यमहिमानम् ।
आवाहनं विभोस्ते देवाग्रय भवेत् प्रभो कुतः स्थानात् ॥ २ ॥

த்யாயாமி கதமிவ த்வாம் தீவர்த்மவிதூரதிவ்யமஹிமானம் |
ஆவாஹனம் விபோஸ்தே தேவாக்ர்ய பவேத் ப்ரபோ குத:ஸ்தானத்||

धीवर्त्मविदूरदिव्यमहिमानं புத்தி மார்க்கத்திற்கு அப்பால் (புத்திக்கு எட்டாதபடி) உள்ள திவ்வியமான மகிமையையுடைய **त्वांஉன்னை कथम् इवஎவ்வாறுதான் ध्यायामि** தியானஞ் செய்வேன்? **देवाग्रय** தேவர்களுள் முதல்வனே! **प्रभो** (என்) தலைவனே! **कुतः स्थानात्** குறிப்பிட்ட எந்த இடத்திலிருந்து **विभोः ते आवाहनं** எங்கும் வியாபித்திருக்கும் உன்னை அழைத்து ஆவாஹனஞ் செய்வது (எழுந்தருளச் செய்வது) **भवेत्** முடியும்?

குறிப்பு : மனதிற்கு எட்டாதவனை மனனஞ் செய்வது எப்படி? எல்லாவற்றிலும் ஊடுருவியிருப்பவனை ஓரிடத்தில் ஆவாஹனஞ் செய்வது எப்படி?

How may I ever contemplate you whose divine greatness far transcends the ways of thought? Foremost among the Gods! My Lord! How may I invoke you here, from what abode of One who abides everywhere?

कियदासनं प्रकल्प्यं कृतासनस्येह सर्वतोऽपि शिव ।
पाद्यं कुतोऽर्घ्यमपि वाऽऽपाद्यं सर्वत्रपाणिपादस्य ॥ ३ ॥

கியதாஸனம் ப்ரகல்ப்யம் க்ருதாஸனஸ்யேஹ ஸர்வதோ'பி ஶிவ |
பாத்யம் குதோ'ர்க்யமபி வா" பாத்யம் ஸர்வத்ரபாணிபாதஸ்ய ॥

शिव சிவபிரானே! **सर्वतः अपि** எங்குமே **कृतासनस्य** அமர்ந்திருப்பவனுக்கு **इह** இங்கே **कियत् आसनं** எவ்வளவு பெரிய ஆஸனம் (மணை) **प्रकल्प्यं** அமைக்கவேண்டும்? **सर्वत्रपाणिपादस्य** எல்லாப்புறத்திலும் கைகால்களையுடையவனுக்கு **पाद्यं** பாத்யமோ **अर्घ्यं वा** அல்லது அர்க்கியமோ **कुतः** எவ்வாறு **आपाद्यं** ஸமர்ப்பிக்க முடியும்?

Siva! What throne may here be provided for One who is enthroned everywhere? And how may water be offered for washing the feet or for holding in the hand, of One whose hands and feet are everywhere.

आचमनं ते स्यादपि भगवन् भव सर्वतोमुखस्य कथम् ।
मधुपर्को वा कथमिह मधुवैरिणि दर्शितप्रसादस्य ॥ ४ ॥

ஆசமனம் தே ஸ்யாதபி பகவன் பவ ஸர்வதோமுகஸ்ய கதம் |
மதுபர்(க்)கோ வா கதமிஹ மதுவைரிணி தர்ஶிதப்ரஸாதஸ்ய ॥

भव பவனே! **भगवन्** பகவானே! **सर्वतोमुखस्य ते** எல்லாப்புறமும் முகங்களை (வாய்களை)யுடைய உனக்கு **आचमनं अपि** ஆசமனமும், அதாவது, மந்திரத்தை உச்சரித்து ஜலத்தை உட்கொள்ளச் செய்வதும் **कथं स्यात्** எப்படி அமையும்? **वा** அல்லது, **इह** இங்கே **मधुपर्कः** மதுபர்க்கம் (தேன் நெய் தயிர் கற்கண்டு ஜலம் இவற்றைக் கலந்த பானம்) **मधुवैरिणि** மது என்னும் அரக்கனைப் பகைத்து ஸம்ஹாரஞ் செய்த (தேனைப் பகைக்கின்ற) விஷ்ணுவிடத்தில் **दर्शितप्रसादस्य** அருளைக் காட்டியவனுக்கு **कथम्** எப்படிப் பொருந்தும்?

சிலேடைக் குறிப்பு : மதுः தேன், மது என்னும் அரக்கன்.

And how can water for the Achamana rite be served, O Bhava, Lord! to One who has faces everywhere? Or (honey-mixed) Madhuparka to One who is gracious to the enemy of Madhu (Vishnu).

Madhu means 'honey' as well as 'a Rakshasa killed by Vishnu'.

स्नानेन किं विधेयं सलिलकृतेनेह नित्यशुद्धस्य ।
वस्त्रेणापि न कार्यं देवाधिपते दिगम्बरस्येह ॥ ५ ॥

ஸ்நானேன கிம் விதேயம் ஸலிலக்ருதேனேஹ நித்யஶுத்தஸ்ய |
வஸ்த்ரேணபி ந கார்யம் தேவாதிபதே திகம்பரஸ்யேஹ ॥

नित्यशुद्धस्य எப்பொழுதும் பரிசுத்தமா யிருப்பவ னுக்கு **इह** இங்கே **सलिलकृतेन** தீர்த்தத்தால் செய்யும் **स्नानेन** ஸ்நானத்தால் **किं विधेयं** ஆகவேண்டியது என்ன? **देवाधिपते** தேவர்களுக்குத் தலைவனே! **दिगम्बरस्य ते** திசை களையே ஆடையாகவுடைய உனக்கு **इह** இங்கே **वस्त्रेण अपि** வஸ்திரத்தாலுமே **न कार्यं** பயன் இல்லை.

What need is there for bathing now in water to One who is ever pure? And, O Lord of the Gods! of what use are garments to you whose garments are the very ends of space?

स्फुरति हि सर्पाभरणं सर्वाङ्गे सर्वमङ्गलाकार ।
अतिवर्णाश्रमिणस्तेऽस्त्युपवीतेनेह कःस्विदुत्कर्षः ॥ ६ ॥

ஸ்புரதி ஹி ஸர்(ப்)பாபரணம் ஸர்வாங்கே ஸர்வமங்கலாகார |
அதிவர்ணாஶ்ரமிணஸ்தே'ஸ்த்யுபவீதேனேஹ கஃஸ்விதுத்கர்ஷஃ ॥

सर्वमङ्गलाकार பார்வதியைத்தேகத்தில் உடையவனே! (எல்லா மங்களங்களும் அமைந்த வடிவையுடையவனே!) **सर्पाभरणं** ஸர்ப்பங்களாகிய ஆபரணம் **सर्वाङ्गे** எல்லா அவ யவங்களிலும் **स्फुरति हि** மின்னுகிறதே! **अतिवर्णाश्रमिणः ते** வர்ணாசிரம நெறிகளைக் கடந்த உனக்கு **इह** இங்கே **उपवीतेन** உபவீதத்தால் (பூணூலால்) **कः स्वित् उत्कर्षः अस्ति** என்ன தான் (சிறப்பு) மேன்மை உண்டு?

குறிப்பு : 'உமையலாலுருவமில்லை' என்பது தேவாரம்.

You whose form is Uma (whose form is all auspicious)! Serpents glitter as jewels all over your body. (Therefore what ornaments shall I offer you?) And now, what is the value of *Upavita* (the holy thread) to you who are beyond *Varna* and *Asrama* (caste and status)?

गन्धवती हि तनुस्ते गन्धाः किं नेश पौनरुक्त्याय ।
पुष्करफलदातारं पुष्करकुसुमेन पूजये किं त्वाम् ॥ ७ ॥

கந்தவதீ ஹி தனுஸ்தே கந்தாः கிம் நேஶ பௌனருக்த்யாய |
புஷ்கரபலதாதாரம் புஷ்கரகுஸுமேன பூஜயே கிம் த்வாம் ॥

ईश ஈசனே! **ते** உன்னுடைய **तनुः** சரீரம் **गन्धवती हि** சுகந்தமுடையது அன்றோ? **गन्धाः** வாசனைத் திரவியங்கள் **पौनरुक्त्याय किं न** மிகையாவதற்கே அல்லவா? **पुष्करफलदातारं** புஷ்கலமான (நிரம்பிய) பலனையளிக்கும் **त्वां** உன்னை **पुष्करकुसुमेन** (புஷ்கரமென்னும்) தாமரைப் பூவாலே **किं पूजये** நான் பூஜிப்பதா?

குறிப்பு: புஷ்கரம்: நிறைவு, தாமரை; — பலம்: பழம், பயன். "பூ முதிர்ந்ததானே பழம் ஆகும்! பழத்தைக் கொடுப்பவனுக்கு பூவைக் கொடுப்பதா!" என்பது கருத்து.

Your body is the Earth (which is ever fragrant); to you, O Lord, perfumes are superfluous. How can I worship you with a lotus flower, who have given me (favours) fruits in plenty.

The word 'Pushkara' means 'a lotus' and 'plenty'; and the stress, by way of contrast, is on *kusuma* (flower) and *phala* (fruit).

शमधनमूलधनं त्वं सकलेश्वर भवसि धूपितः केन ।
दीपः कथं शिखावान् दीप्येत पुरः स्वयंप्रकाशस्य ॥ ८ ॥

ஶமதனமூலதனம் த்வம் ஸகலேஶ்வர பவஸி தூபிதः கேன ।
தீபः கதம் ஶிகாவான் தீப்யேத புரः ஸ்வயம்ப்ரகாஶஸ்ய ॥

सकलेश्वर எல்லோர்க்கும் ஈசுவரனுக இருப்பவனே ! **शमधनमूलधनं** சமம் என்னும் செல்வத்திற்கு (அல்லது சமத்தைத் தனமாகக் கொண்ட முனிவர்களுக்கு) மூல தனமான **त्वं** நீ **केन** யாரால் (அல்லது எதனல்) **धूपितः** தூபங் காட்டப்பெற்றவனுக (துன்புறுத்தப் பட்டவனுக) **भवसि** ஆகிறுய் ? **स्वयंप्रकाशस्य पुरः** தானே சோதிமயமா யுள்ளவனுக்கு முன்னுல் **दीपः** தீபம் (திருவிளக்கு) **कथं** எப்படி **शिखावान्** ஜ்வாலையுடையதாய் **दीप्येत** (ஒளி வீசும்) பிரகாசிக்கும் ?

Lord of all things! Who can offer incense to you, who are the basis of self-control? Before the Self-luminous One, how can the lamp (of worship) shine, lifting up its head?

अमृतात्मकमपि भगवन्नशनं किन्नाम नित्यतृप्तस्य ।
त्वय्याम्रेडितमेतत् ताम्बूलं यदिह सुमुखरागेऽपि ॥ ९ ॥

அம்ருதாத்மகம்பி பகவன்னஶனம் கிந்நாம நித்யத்ருப்தஸ்ய ।
த்வய்யாம்ரேடிதமேதத் தாம்பூலம் யதிஹ ஸுமுகராகேऽபி ॥

भगवन् பகவானே ! **अमृतात्मकं अशनं अपि** அமுதமய மான உணவேயாயினும் **नित्यतृप्तस्य** எப்பொழுதும் திருப்தி யடைந்திருப்பவனுக்கு **किं नाम** ஏனே ? **सुमुखरागे त्वयि** சிவந்த வாயையுடைய உனக்கு **यत् ताम्बूलं एतत् अपि** இந்த வெற்றிலே யென்பதும் **आम्रेडितं** பயனற்ற மிகைப் பொருளே.

சிலேடைக் குறிப்பு: ஸுமுகராகன் (1) சுகதுக்கங்கள் என்ற துவந்துவங்களால் மாறுத முகசோபையுள்ளவன். (2) நன்றுகச் சிவந்த வாயை யுடையவன்.

Lord! Of what use is the offering of food, although it be the essence of nectar, to One who is ever sated? And this offering of betel leaves is a superfluity now to you whose face is bright (whose mouth is ever ruddy).

Sumukharaga: means (1) 'one whose face is bright (in sorrow as well as in joy.) (2) 'one who has ruddy lips.'

उपहारीभूयादिदमुमेश यन्मे विचेष्टितमशेषम् ।
नीराजयामि तमिमं नानात्मानं सहाखिलैः करणैः ॥ १० ॥

உபஹாரீபூயாதித - முமேஶ யன்மே விசேஷ்டிதமஶேஷம் |
நீராஜயாமி தமிமம் நாநாத்மானம் ஸஹாகிலை: கரணை : ॥

उमेश உமாதேவியின் நாதனே! **यत् मे विचेष्टितं इदं** என்னுற் செய்யப்பட்டதான இது **अशेषं** முழுவதும் **उपहारीभूयात्** (உனக்கு) வழிபாடாக (நிவேதனமாக) அமையட்டும். **नानात्मानं तं इमं** பல வடிவுகளை யுடையவனை இதோவுள்ள தங்களை (தங்களுக்கு) **अखिलैः करणैः सह** எல்லாக் கரணங்களாலும் (மெய் வாக்கு மனம் ஆகிய மூன்று கரணங்களாலும்) **नीराजयामि** நீராஜனங் காட்டுகிறேன் (ஒளிபெறச் செய்கிறேன்).

Lord of Uma (Parvati)! May all this that I do be accepted as my offering! And with every one of my sense - organs (as lit lamps), I perform *Nirajana* (waving lights as an act of worship) to Him who has all these iverse Forms.

सुमनश्शेखर भव ते सुमनोऽञ्जलिरेष को भवेच्छंभो ।
छत्रं द्युमन् द्युमूर्ध्नश्चामरमपि किं जितश्रमस्य तव ॥ ११ ॥

ஸுமனஸ்ஶேகர பவ தே ஸுமனோஞ்ஜலிரேஷ கோ'பவேச் சம்போ |
சத்ரம் த்யுமன் த்யுமூர்த்னஸ்சாமரமபி கிம் ஜிதஸ்ரமஸ்ய தவ ॥

भव பவதேவனே ! **शंभो** சம்புவே ! **सुमनश्शेखर** தேவர்களுக்குத் தலைவனே ! (மலர்சூடிய திருமுடி யுடையவனே !) **ते** உனக்கு **एषः सुमनोऽञ्जलिः** கைகூப்பி ஸமர்ப்பிக்கும் இந்தப் புஷ்பம் **कः भवेत्** என்ன ஆகும் ? **द्युमन्** ஏ ஒளியுடையோனே ! (வானத்தை இடமாக வுடையவனே !) **द्युमूर्ध्नः** வானத்தைத் தலையாக வுடையவனுக்கு **छत्रं** குடையும் **जितश्रमस्य तव** சிரமத்தை வென்ற உனக்கு **चामरं अपि** சாமரமும் **किं** ஏன் ?

குறிப்பு: ஸுமனஸ்: தேவர், புஷ்பம் (மலர்). மலர்ந்த பூக்களை தலையிலணிந்தவனுக்கு மலராது கூப்பிய மொட்டுப்போன்ற புஷ்பாஞ்ஜலி எதற்கு ? வானத்திற்கு அப்பால் ஊடுருவிச் செல்லும் தலைக்கு மேலே குடை பிடிப்பது எப்படி ?

Supreme God (*Sumanas-Sekhara*) ! Sambhu ! Bhava ! What avails this offering of flower to you with folded palms, You who are bright ! (who are in the sky !) How can there be an umbrella for one whose head is beyond the heavens or a Chamara (whisk) for you who have overcome fatigue ?

'Sumanas' means 'a flower' as well as 'god'. The contrast is between the (blown) flower and the *anjali* pose of the folded palms of hand (which resembles a closed bud).

नृत्यं प्रथतां कथमिव नाथ तवाग्रे महानटस्येह ।
गीतं किं पुरवैरिन् गीतागममूलदेशिकस्य पुरः ॥ १२ ॥

ந்ருத்யம் ப்ரததாம் கதமிவ நாத தவாக்ரே மஹாநடஸ்யேஹ |
கீதம் கிம் புரவைரின் கீதாகமமூலதேஶிகஸ்ய புர: ॥

नाथ நாதனே! **इह** இங்கே **महानटस्य तव अग्रे** மஹா நடனுகிய (பெரிய நர்த்தகனுகிய) உன் முன்னிலையில் **कथं इव** எவ்வாறுதான் **नृत्यं** நடனம் **प्रथतां** நடக்கும்? **पुरवैरिन्** பகைகொண்டு முப்புரங்களை அழித்தவனே! **गीतागममूल-देशिकस्य पुरः** ஸங்கீத சாஸ்திரத்திற்கு மூலமான ஸாமவேதத் தின் ஆதி குருவிற்கு முன் **किं गीतं** என்ன ஸங்கீதம்?

Lord! How can any dancing be done here before you who are the Great Dancer? Destroyer of the Triple City! What song can be sung before the Teacher of (the Sama Veda) the primordial science of music?

वाद्यं डमरुभृतस्ते वादयितुं वा परेऽस्ति का शक्तिः ।
अपरिच्छिन्नस्य भवेदखिलेश्वर कः प्रदक्षिणविधिस्ते ॥ १३ ॥

வாத்யம் டமருப்ருதஸ்தே வாதயிதும் வா பரே'ஸ்தி கா ஶக்தி: |
அபரிச்சின்னஸ்ய பவே—தகிலேஶ்வர கः ப்ரதக்ஷிணவிதிஸ்தே ॥

वा அல்லது, **डमरुभृतः ते** டமருகத்தை ஏந்திய உனக்கு முன் **वाद्यं** வாத்தியத்தை **वादयितुं** வாசிப்பதற்கு **परे** வேறொருவனிடத்தில் **का शक्तिः** என்ன திறமை **अस्ति** இருக்கிறது? **अखिलेश्वर** எல்லாவற்றிற்கும் ஈசுவரனுய் இருப்பவனே! **अपरिच्छिन्नस्य ते** பரிச்சேதித்துப் பிரிக்க வொண்ணுத (அளவுபடுத்த இயலாத) உன்னைக் குறித்து

कः प्रदक्षिणविधिः எவ்விதம் பிரதக்ஷிணஞ் செய்வதாகிய நியமம் **भवेत्** இருக்கக்கூடும்?

What power is there in any person to play the drum before you who hold the *Damaru* (in your hand)? and, Lord of all! How can pradakshina (the rite of circumambulation) be performed round you, whose presence cannot be circumscribed in space?

स्युस्ते नमांसि कथमिव शङ्कर परितोऽपि विद्यमानस्य ।
वाचामगोचरे त्वयि वाक्प्रसरो मे कथन्नु संभवतु ॥ १४ ॥

ஸ்யுஸ்தே நமாம்ஸி கதமிவ ஶங்கர பரிதோ'பி வித்யமானஸ்ய |
வாசாமகோசரே த்வயி வாக்ப்ரஸரோ மே கதந்நு ஸம்பவது ॥

शङ्कर சங்கரனே! **परितः अपि** எல்லாப்புறத்திலும் **विद्यमानस्य** இருப்பவனை (காணப் படுவோனை) **ते** உனக்கு **नमांसि** நமஸ்காரங்கள் **कथं इव स्युः** எப்படி ஆகக் கூடும்? **वाचां अगोचरे त्वयि** வாக்குகளுக்கு எட்டாதவனை உன்னைப்பற்றி **वाक्प्रसरः** (ஸ்துதி) வார்த்தைகள் வெளிப் படுவதானது **मे** எனக்கு **कथं नु संभवतु** எவ்வாறு தான் நேரக்கூடும்?

How can prostrations be made in front of you, O Sankara! when you surround me on all sides? How can words be uttered by me in praise of you who are beyond the range of speech?

नित्यानन्दाय नमो निर्मलविज्ञानविग्रहाय नमः ।
निरवधिकरुणाय नमो निरवधिविभवाय तेजसेऽस्तु नमः ॥१५॥

நித்யானந்தாய நமோ நிர்மலவிஜ்ஞானவிக்ரஹாய நமஃ |
நிரவதிகருணாய நமோ நிரவதிவிபவாய தேஜஸே'ஸ்து நமஃ ॥

नित्यानन्दाय எப்பொழுதும் ஆனந்தமேயானவனுக்கு **नमः** நமஸ்காரம்; **निर्मलविज्ञानविग्रहाय** மாசில்லாத நல்லறிவே வடிவமானவனுக்கு **नमः** நமஸ்காரம்; **निरवधिकरुणाय** எல்லையில்லாத கருணையுடையவனுக்கு **नमः** நமஸ்காரம்; **निरवधिविभवाय** எல்லையில்லாத விபவங்களை (மேன்மைகளை, பெருமைகளை, திறமைகளை) யுடைய **तेजसे** சோதி வடிவனுக்கு **नमः अस्तु** நமஸ்காரம் அமைவதாகுக.

Obeisance to Him who is Eternal Bliss! Obeisance to Him whose Form is Immaculate Wisdom! Obeisance to Him who is Boundless Grace! May Obeisance be to the Splendour whose glory is unbounded!

सरसिजविपक्षचूडस्सगरतनूजन्मसुकृतमूर्धाऽसौ ।
दृक्कूलङ्कषकरुणो दृष्टिपथे मेऽस्तु धवलिमा कोऽपि ॥ १६ ॥

ஸரஸிஜவிபக்ஷசூட—ஸ்ஸகரதனூஜன்மஸு—க்ருதமூர்தா'ஸௌ ।
த்ருக்கூலங்கஷகருணே த்ருஷ்டிபதே மே'ஸ்து தவலிமா கோ'பி ॥

सरसिजविपक्षचूडः தாமரைக்குப் பகையான சந்திரனை திருமுடிக்கு ஆபரணமாக வுடையதும் **सगरतनूजन्मसुकृतमूर्धा** ஸகரவம்சத்தில் பிறந்தவர்களை பாவனஞ்செய்த கங்கையைத் தலையிலே கொண்டதும் **दृक्कूलङ्कषकरुणः** கண்களிலின்றும் கரைபுரண்டு வெள்ளமாகப்பெருகும் கருணையே வடிவமா யுடையதுமான **कः धवलिमा असौ** (ஒப்பற்ற) ஒரே வெண்மைப்பொருளான இது **अपि मे** எனக்கும் **दृष्टिपथे** கண்பார்வையில் **अस्तु** இருப்பதாகுக.

May that pure white Form be ever in my sight—that Form of His who wears the Moon as an ornament on His head, who holds on His head the Ganges which cleansed from sin the sons of Sagara. and from whose eyes grace flows in floods.

जगदाधारशरासं जगदुत्पादप्रवीणयन्तारम् ।
जगदवनकर्मठशरं जगदुद्धारं श्रयामि चित्सारम् ॥ १७ ॥

ஜகதாதாரஶராஸம் ஜகதுத்பாதப்ரவீணயந்தாரம் |
ஜகதவனகர்மடஶரம் ஜகதுத்தாரம் ஶ்ரயாமி சித்ஸாரம் ॥

जगदाधारशरासं ஜகத்திற்கு ஆதாரமான மேருமலையை வில்லாகக்கொண்டவனும் **जगदुत्पादप्रवीणयन्तारं** ஜகத்தை உற்பத்தி செய்யும் வல்லமையுடைய பிரமனை தேரோட்டியாகக் கொண்டவனும் **जगदवनकर्मठशरं** ஜகத்தைக் காக்குந் தொழிலிலே ஈடுபட்ட விஷ்ணுவை அம்பாகக்கொண்டவனும் **जगदुद्धारं** ஜகத்தை (ஆபத்திலிருந்து) கைதூக்கி விடுவோனுமான **चित्सारम्** சின்மயப் பொருளானவனை **श्रयामि** ஆசிரயிக்கிறேன் (சரணமடைகிறேன்).

I take refuge in Him who is the Essence of Chit (knowledge), who upholds the world, whose arrow is Vishnu engaged in protecting the world, who wields (the mountain Meru) the world's pivot as His bow and who has Brahma the great world-creator as His charioteer.

कुवलयसहयुध्वगलैः कुलगिरिकूटस्थकुचभरार्धाङ्गैः ।
कलुषविदूरैश्चेतः कवलितमेतत् कृपारसैः कैश्च ॥ १८ ॥

குவலயஸஹயுத்வகலை : குலகிரிகூடஸ்தகுசபரார்தாங்கை : |
கலுஷவிதூரைஶ்சேத : கபலிதமேதத் க்ருபாரஸை : கைஶ்ச ॥

कुवलयसहयुध्वगलैः நீலோத்பலத்தோடு போரிடும் கழுத்தையுடையவர்களும் **कुलगिरिकूटस्थकुचभरार्धाङ्गैः** குலபர்வதங்களுக்கு மூதாதைபோன்ற ஸ்தனபாரத்தைப் பாதியுடம்பிலேயுடையவர்களும் [**कुलगिरिकूटस्थकवचिताधांगैः** என்ற பாடத்திற்கு, 'குலபர்வதங்களின் கொடுமுடி

களிலேயுள்ள பனிக்கட்டியால் (பார்வதி தேவியால்) மூடப்பெற்ற பாதியுடம்பை யுடையவர்களும்' என்பது பொருள்.] **कलुषविदूरैः** துன்பங்களுக்கு அப்பால் உள்ளவர் களும் **कृपारसैः** கிருபை என்னும் அமுதத்தையுடையவர் களுமான **कैः च** ஒருவர்களாலேயே **एतत् चेतः** இந்த மன மானது **कबलितम्** விழுங்கப்பட்டு ஒழிந்தது.

My mind is swallowed up by One who is beyond sorrow, who is full of overflowing compassion, whose neck rivals the blue lily (in hue) and whose body has on one side the breast (of Uma), which is the prime pattern of the great mountains.

वसनवते करिकृत्त्या वासवते रजतशैलशिखरेण ।
वलयवते भोगभृता वनितार्धाङ्गाय वस्तुनेऽस्तु नमः ॥ १९ ॥

வஸனவதே கரிக்ருத்யா வாஸவதே ரஜதஶைலஶிகரேண |
வலயவதே போகப்ருதா வனிதார்தாங்காய வஸ்துனே'ஸ்து நமः ॥

करिकृत्त्या யானைத்தோலால் **वसनवते** ஆடையையுடைய தும் **रजतशैलशिखरेण** வெள்ளி மலையின் கொடுமுடியால் **वासवते** வாஸஸ்தானமுடையதும் **भोगभृता** ஸர்ப்பங்களால் **वलयवते** வளையல்களை யுடையதுமாயுள்ள **वनितार्धाङ्गाय** பெண்ணைப் பாதியுடலாகக்கொண்ட **वस्तुने** பொருளுக்கு **नमः अस्तु** நமஸ்காரம் இருக்கட்டும்.

May (my) obeisance be to That Being who has the elephant's skin as garment, the lofty peak of the Silver mountain as residence, the serpents as bangles, and a lovely woman as half His body!

सरसिजकुवलयजागरसंवेशनजागरूकलोचनतः ।
सकृदपि नाहं जाने सुरमितरं भाष्यकारमञ्जीरात् ॥ २० ॥

ஸரஸிஜகுவலயஜாகர—ஸம்வேஶனஜாகரூகலோசனத: |
ஸக்ருதபி நாஹம் ஜானே ஸுரமிதரம் பாஷ்யகாரமஞ்ஜீராத் ॥

सकृत् ஏககாலத்தில் **सरसिज - कुवलय - जागर - संवेशन - जागरूक - लोचनतः** தாமரை, குவளை இவற்றின் மலர்தல் விஷயத்திலும் கூம்புதல் விஷயத்திலும் ஜாக்கிரதையுடனிருக்கும் கண்களையுடையவனும் **भाष्यकारमञ्जीरात्** பாஷ்ய காரரான பதஞ்ஜலியை* நூபுரமாகவுடையவனுமான சிவ பிரானைக் காட்டிலும் **इतरं सुरं** வேறொரு தேவனை **अहं** நான் **न जाने** அறியேன்.

'சிவபிரானைத்தவிர வேறு தெய்வம் இல்லை' என்பது கருத்து.

I do not know any God other than Him who with His open eyes watches the blooming and fading of the lotus and the lily at once and whose anklet became the Bhashyakara.

Note—His open eyes are the sun and the moon. The sun causes the lotus to bloom and the lily to fade; and the moon causes the lily to bloom and the lotus to fade. The Bhashyakara is a reference to Patanjali, the author of the the Vyakarana commentaries, who as serpent adorns Nataraja's foot as a tinkling anklet.

आपाटलजाटानामानीलच्छायकन्धरासीम्नाम् ।
आपाण्डुविग्रहाणामाद्रुहिणं किङ्करा वयं महसाम् ॥ २१ ॥

ஆபாடலஜாடானாமானீலச்சாயகந்தராஸீம்னாம் |
ஆபாண்டுவிக்ரஹாணாமாத்ருஹிணம் கிங்கரா வயம் மஹஸாம் ॥

आपाटलजाटानां (பாதிரிப் பூப்போன்று) சிறிதே சிவந்த சடையையுடையவர்களும் **आनीलच्छायकन्धरासीम्नां** கழுத்தின் பின்புறம் வரையில் பரவிய நீலநிறத்தின் காந்தியை

* பாஷ்யகாரர் என்பது ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதர்களையும் ஸ்ரீ கண்டரையும் குறிப்பதாகும்.

யுடையவர்களும் **आपाण्डुविग्रहाणां** வெண்ணிற மேனியை யுடையவர்களுமான **महसां** சோதிமூர்த்திகளுக்கு **आद्रहिणं वयं** பிரமன் முதற்கொண்டு நாங்கள் எல்லாரும் **किङ्कराः** சேவகஞ் செய்பவர்கள்.

To that Splendour whose form is white, whose matted hair is slightly red like the Patali flower and the blueness of whose neck stretches to the nape—we from Brahma downwards are all slaves.

मुषितस्मरावलेपे मुनितनयायुर्वदान्यपदपद्मे ।
महसि मनो रमतां मे महति दयापूरमेदुरापाङ्गे ॥ २२ ॥

முஷிதஸ்மராவலேபே முனிதனயாயுர்வதான்யபதபத்மே |
மஹஸி மனோ ரமதாம் மே மஹதி தயாபூரமேதுராபாங்கே ॥

मुषितस्मरावलेपे மன்மதனுடைய கர்வத்தை அபகரித் தவனும் **मुनितनयायुर्वदान्यपदपद्मे** முனி குமாரனுக்கு (மார் கண்டேயனுக்கு) ஆயுளை அளித்த வள்ளலான திருவடித் தாமரைகளை யுடையவனும் **दयापूरमेदुरापाङ्गे** தயையாலே நிறைந்து மெதுவான (நெய்த்த, ஈரித்த) கடைக்கண்களை யுடையவனுமான **महति महसि** பெருஞ் சோதிமூர்த்தி யிடத்தில் **मे** என் **मनः** மனது **रमताम्** இன்புறுவதாகுக.

May my heart rejoice in that great Splendour, who humbled the God of Love, whose lotus-feet gave life to the Sage's son (Markandeya), and the corners of whose eyes are moist with overflowing grace.

शर्मणि जगतां गिरिजानर्मणि सप्रेमहृदयपरिपाके ।
ब्रह्मणि विनमद्रक्षणकर्मणि तस्मिन्नुदेतु भक्तिर्मे ॥ २३ ॥

ஶர்மணி ஜகதாம் கிரிஜா—நர்மணி ஸப்ரேமஹ்ருதயபரிபாகே |
ப்ரஹ்மணி விநமத்ரக்ஷண—கர்மணி தஸ்மின்னுதேது பக்திர்மே ॥

जगतां ஜகத்திற்கு **शर्मणि** இன்பமயமானவனும் **गिरिजा-नर्मणि** பார்வதீ தேவியோடு இன்புறுவோனும் **सप्रेमहृदय-परिपाके** பிரேமையால் இருதயம் இளகிப் பக்குவமான வனும் **विनमद्रक्षणकर्मणि** (தன்னை) வணங்குவோரைக் காப்பாற்றுவதையே தொழிலாகக் கொண்டவனுமான **तस्मिन् ब्रह्मणि** அந்த பரப் பிரும்மத்தினிடத்தில் **मे** எனக்கு **भक्तिः** பக்தியானது **उदेतु** எழுவதாகுக (உதிக்கவேண்டும்).

May devotion arise in me towards that Brahman who causes the world's happiness, who delights in Girija (the daughter of the Himalaya Mountain), whose heart is tender with love, and whose work is the salvation of His worshippers.

अस्मिन्नपि समये मम कण्ठच्छायाविधूतकालाभ्रम् ।
अस्तु पुरो वस्तु किमप्यर्धाङ्गेदारमुन्मिषन्नितिलम् ॥ २४ ॥

அஸ்மின்னபி ஸமயே மம கண்டச்சாயாவிதூதகாலாப்ரம் |
அஸ்து புரோ வஸ்து கிம—ப்யர்தாங்கேதாரமுன்மிஷன் னிடிலம் ॥

कण्ठच्छायाविधूतकालाभ्रं கழுத்தின் நிறத்தால் கால மேகத்தை வென்றதும் **अर्धाङ्गेदारं** திருமேனியிற் பாதியிலே மனைவியையுடையதும் **उन्मिषन्नितिलं** விழிக்கும் (ஒளிரும்) நெற்றியையுடையதுமான **किं अपि वस्तु** சொல்லவொண் ணாத ஒரு பொருள் **अस्मिन् अपि समये** இந்தவேளையிலும் **मम पुरः** என் முன்பாக **अस्तु** இருப்பதாகுக.

May that Being appear even now before me, the darkness of whose neck transcends the rain-cloud's hue, a half of whose body is His Devi (spouse) and whose forehead has an eye.

जटिलाय मौलिभागे जलधरनीलाय कन्धराऽऽभोगे ।
धवलाय वपुषि निखिले धाम्ने स्यान्मामको नमोवाकः ॥२५॥

ஜடிலாய் மௌலிபாகே ஜலதரநீலாய கந்தரா" போகே |
தவலாய வபுஷி நிகிலே தாம்னே ஸ்யான் மாமகோ நமோவாகः ॥

मौलिभागे தலையில் (குடுமியிருக்குமிடத்தில்) **जटिलाय** ஜடையுடையவனும் **कन्धराऽऽभोगे** கழுத்துப் பிரதேசத்திலே **जलधरनीलाय** நீருண்ட மேகத்தைப் போன்ற கருநீல நிறமுடையவனும் **निखिले वपुषि** திருமேனி முழுவதிலும் **धवलाय** வெண்ணிறமுடையவனுமான **धाम्ने** சோதிமூர்த்தியினிடத்து **मामकः नमोवाकः** நான் கூறும் நமஸ்காரம் **स्यात्** அமைவதாகுக.

May my words of obeisance be for that Splendour whose body is all white, whose hair is matted (*Jata*) and whose neck is dark-blue like the rain-cloud.

अकरविराजत्सुमृगैरवृषतुरङ्गैरमौलिधृतगङ्गैः ।
अकृतमनोभवभङ्गैरलमन्यैर्जगति दैवतापशदैः ॥ २६ ॥

அகரவிராஜத்ஸுமிருகை—ரவ்ருஷதுரங்கைரமௌலித்ருத
கங்கை: |
அக்ருதமனோபவபங்கை—ரலமன்யைர் ஜகதி தைவதாபஶதை: ॥

अकरविराजत्सुमृगैः அழகிய மான் ஒன்று பிரகாசியாத கையையுடையவர்களும் **अवृषतुरङ्गैः** காளையைப் பரியாகக் கொள்ளாதவர்களும் (ரிஷபவாஹன மில்லாதவர்களும்) **अमौलिधृतगङ्गैः** திருமுடியிலே கங்கையைத் தாங்காதவர்களும் **अकृतमनोभवभङ्गैः** மன்மதனை பங்கப்படுத்தாதவர்

களுமான **दैवतापशदैः अन्यैः** (பரமேசுவரனைத் தவிர்த்த) நீச தெய்வங்களான மற்றவர்களால் **जगति** உலகத்தில் **अलं** தேவையில்லை.

Enough in this world of the lesser gods whose hands shine not with antelopes, who ride not on bulls, who have not subdued the God of Love and who are not crowned with the Ganges.

कस्मै वच्मि दशां मे कस्येदृग्घृदयमस्ति शक्तिर्वा ।
कस्य बलं चोद्धर्तुं क्लेशात् त्वामन्तरा दयासिन्धो ॥ २७ ॥

கஸ்மை வச்மி தஶாம் மே கஸ்யேத்ருக் க்ருதயமஸ்தி ஶக்திர்வா |
கஸ்ய பலம் சோத்தர்(த்)தும் க்லேஶாத் த்வாமந்தரா தயாஸிந்தோ ||

दयासिन्धो தயா சமுத்திரமா யிருப்பவனே! **त्वां अन्तरा** உன்னைத் தவிர்த்து **कस्मै** யாருக்கு **मे** என் **दशां** (கஷ்ட தசையை) நிலைமையை**वच्मि** சொல்வேன்? **कस्य** யாருக்கு **ईदृक् हृदयं** இத்தகைய இருதயமோ **शक्तिः वा** சக்தியோ **अस्ति** உண்டு? **च** மேலும், **क्लेशात्** துன்பத்தினின்றும் **उद्धर्तुं** கை தூக்கிவிடுவதற்கு **कस्य** யாருக்கு **बलं** பலம் (உண்டு)?

Ocean of Mercy! To whom but you shall I complain of my predicament? Who has such a heart or such power? And who has the strength, to lift me from misery?

याचे ह्यनभिनवं ते चन्द्रकलोत्तंस किञ्चिदपि वस्तु ।
मह्यं प्रदेहि भगवन् मदीयमेव स्वरूपमानन्दम् ॥ २८ ॥

யாசே ஹ்யனபிநவம் தே சந்த்ரகலோத்தம்ஸ கிஞ்சிதபி வஸ்து |
மஹ்யம் ப்ரதேஹி பகவன் மதியமேவ ஸ்வரூபமானந்தம் ||

चन्द्रकलोत्तंस சந்திரகலையை திருமுடியில் ஆபரண மாகத் தரிப்பவனே! **अपि किञ्चित् अनभिनवं वस्तु** பழைய பொருள் ஒன்றையே **ते याचे** உன்னிடம் யாசிக் கிறேன்; **भगवन्** பகவானே! **मदीयं स्वरूपं आनन्दं एव** என் னுடையதான ஆனந்த ஸ்வரூபத்தையே **मह्यं** எனக்கு **प्रदेहि** கொடுப்பாயாக.

You whose crown is the Moon! I beg you for no new gift at all. Only give me (back) my own Self which is Bliss.

भगवन् बालतया वाऽभक्त्या वाऽप्यापदाकुलतया वा ।
मोहाविष्टतया वा मास्तु च ते मनसि यद्दुरुक्तं मे ॥ २९ ॥

பகவன் பாலதயா வா'பக்த்யா வா'ப்யாபதாகுலதயா வா |
மோஹாவிஷ்டதயா வா மாஸ்து ச தே மனஸி யத்துருக்தம் மே ॥

भगवन् பகவானே! **बालतया वा** சிறு பிள்ளைத்தனத் தாலோ **अभक्त्या वा** அல்லது பக்தியின்மையாலோ **आपदाकुलतया वा** ஆபத்துக்களாலே மனங்கலங்கியதாலோ **मोहाविष्टतया** மோஹம் (அஜ்ஞானம்) என்னுள்ளே புகுந்து கொண்டிருப்பதாலோ **यत् मे दुरुक्तं** என்னல் சொல்லப் பட்ட புன்சொல்லானது **ते** உன்னுடைய **मनसिच** மன திலே **मा अस्तु** இல்லாமற் போகட்டும்.

God! Whatever foul words I have uttered, whether childishly or impiously, bewildered by calamity or impelled by ignorance—let them not stay in your mind.

यदि विश्वाधिकता ते यदि निगमागमपुराणयाथार्थ्यम् ।
यदि वा भक्तेषु दया तदिह महेशाशु पूर्णकामः स्याम् ॥ ३० ॥

யதி விஶ்வாதிகதா தே யதி நிகமாகமபுராணயாதார்த்யம் |
யதி வா பக்தேஷு தயா ததிஹ மஹேஶாஶு பூர்ணகாமஃ ஸ்யாம்

महेश மஹேசுவரனே ! **यदि ते विश्वाधिकता** உனக்கு எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகிய தன்மை யுண்டு என்றால் **यदि निगमागमपुराणयाथार्थ्यम्** வேதங்கள் ஆகமங்கள் புராணங்கள் இவை உண்மையானவை என்றால், **वा** அல்லது **यदि भक्तेषु दया** பக்தர்களிடத்தில் (உனக்கு) தயை உண்டு என்றால், **तत्** அதனால் **इह** இங்கே **आशु** அதிசீக்கிரத்திலே **पूर्णकामः** விருப்பங்கள் முழுமையும் நிறைவேறினவனாக **स्याम्** ஆவேன்.

If indeed you are The Lord of the universe, if the Vedas, the Agamas and the Puranas are real truth and if you have compassion on your devotees, then, O great God, then indeed, my desires are even now fulfilled.

குறிப்பு : இந்த ஸ்தோத்திரத்திலே 15, 25, 26 சுலோகங்கள் ஸ்ரீ ஜகந்நாதரின் ஆர்யாஸ்வதராஜ : என்னும் ஸ்தோத்திரத்திலேயுள்ள 113, 120, 137 சுலோகங்களை ஒத்துள்ளன. 18-வது சுலோகத்திலே **कुलगिरिकूटस्थ-कचिताग्रैः** என்றது நேரான பாடமாகத் தோன்றுதால் **कुलगिरिकूटस्थकुचभरार्धाङ्गैः** என்ற பாடம் ஊகித்துக் கொள்ளப்பட்டது.

इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्य-श्रीपरमशिवेन्द्रार्य-पूज्यपादशिष्य-श्रीसदाशिवब्रह्मेन्द्रकृतिषु शिवमानसिकपूजा सम्पूर्णा ॥

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸபரிவ்ராஜகாசார்ய ஸ்ரீ பரமசிவேந்த்ரார்ய பூஜ்ய பாதர்களின் சிஷ்யர்களான ஸ்ரீ ஸதாசிவ ப்ரஹ்மேந்த்ரர்கள் அருளிய நூல்களுள் சிவ மானஸிக பூஜை முற்றிற்று.